

Auteur: Maarten Oversier

Naarmate mensen bewuster worden groeit het weten dat alles met elkaar verbonden is. Het besef dat iedere materiële manifestatie een spirituele oorsprong kent wint terrein. Van een bloem tot een ernstige ziekte, van een fee tot een bullebak, het zijn allemaal creaties tenslotte. Dit besef maakt onbedwingbaar nieuwsgierig, als een kind dat wil weten waar baby's vandaan komen. Onderzoeksdrang wordt aangewakkerd; we willen begrijpen hoe het nou écht zit.

Spirituele oorzaken voor erfelijke belasting in een ander licht bezien

WAAROM VOORROUDERS ONS ERFELIJK BELASTEN

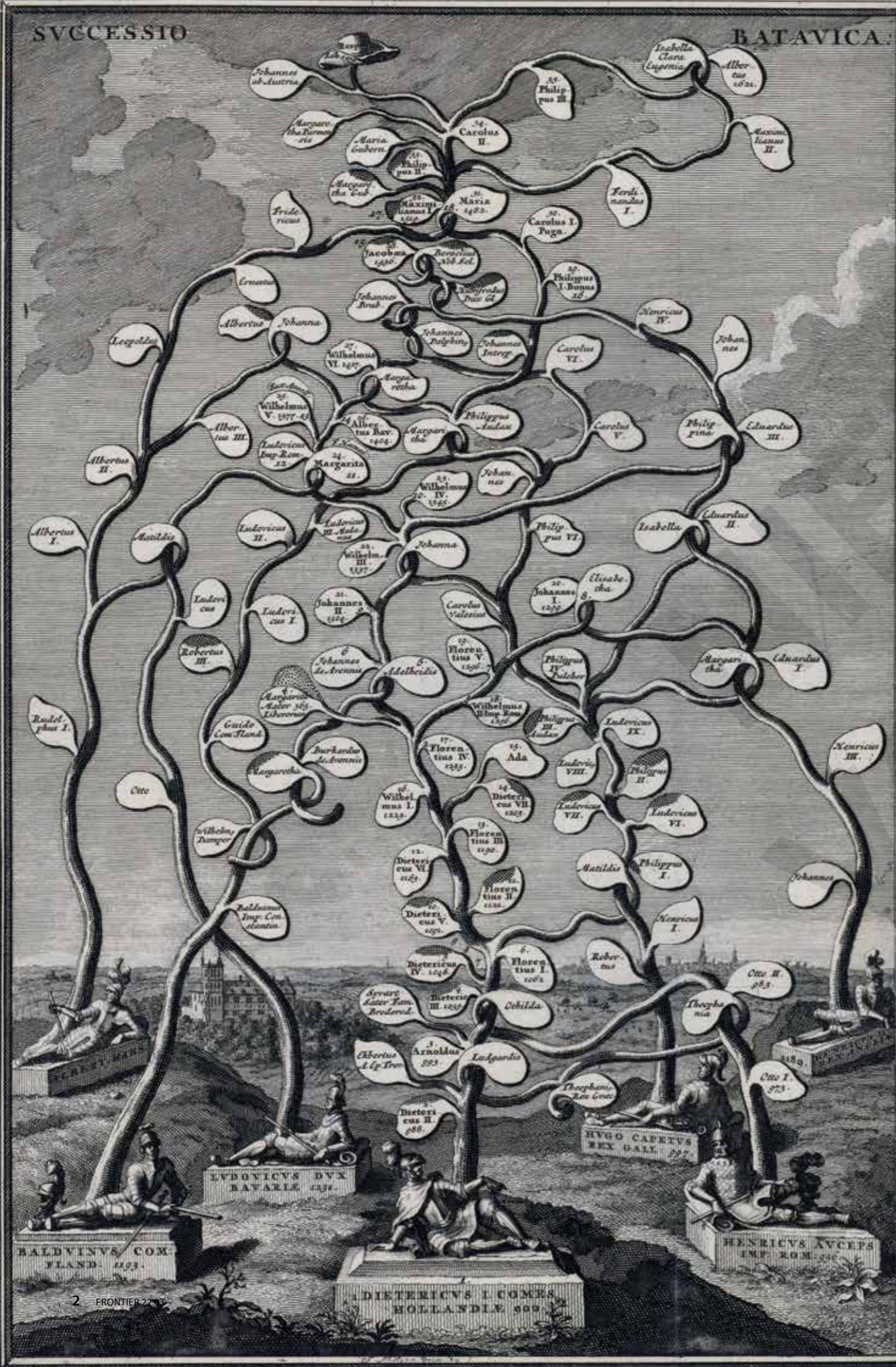
En zo daagt het leven ons in ieder tijdperk steeds uit onze grenzen te verleggen, verlangend naar diepere, meer wezenlijke antwoorden. Zou anders niet alles bij het oude blijven? Zouden we dan niet stoppen met evolueren tegen onze natuur in, deel uitmakend van een schepping die voortdurend beweegt, verandert en expandeert op de golven van een groeiend bewustzijn? Wie ontwaakt, ziet steeds meer. Tenminste, als de slaap uit je ogen is verdwenen.

Welke spirituele oorzaken zijn er dan voor onze lichamelijke of geestelijke aandoeningen, onze blokkades en belemmeringen? En, kunnen we hier een betekenis aan verbinden die een ander licht werpt op onze huidige, veelal beperkte waarnemingen? Het zijn grote vragen, waarmee we allemaal te maken hebben. En mochten er inderdaad antwoorden bestaan, wie zou ze dan nog willen negeren? Elitaire machtsinstanties denken dat het mogelijk is om spirituele groei te blokkeren met allerlei afleidende, controlerende en manipulatieve systemen, maar natuurwetten laten uiteindelijk niet met zich sullen. Zoals een oude Tolteekse wisdomkeeper, Grandfather Tlakaebel zei: "Wie vecht tegen de wetten van *The Creator*, heeft bij voorbaat verloren".

Om enige verwarring te voorkomen: met het woord 'ziel' wordt in dit artikel simpelweg het niet-materiële aspect van de mens bedoeld.

Ten prooi aan erfelijkheid

Dat we allemaal willekeurig ten prooi kunnen vallen aan een of andere erfelijke aandoening via de genenbank van onze voorouders is een aanname geworden waarnaar we niet kritisch meer kijken. Een onduidelijk gedefinieerde aanname, geboren uit allerlei kansberekeningen en statistieken, als een gekloond kindje van vader Evidence en moeder Based. Een van de gevoelswereld ontkoppeld je-bent-je-brein echtpaar, dat niet beseft daardoor afgescheiden te zijn van enige spirituele input. Erfelijkheid. Hoeveel is hier al niet over gezegd of geschreven? Maar schreed het inzicht daarover eigenlijk wel voort door de jaren heen? Ik denk van niet. Sterker nog, ik denk dat we met opzet van wezenlijke inzichten hieromtrent verstoken blijven. De miljardenindustrie, die uitstekend gedijt achter de voordeelen die traag voortschrijdend inzicht met zich meebrengt, zou anders ernstig gevaar kunnen lopen. Dat we aanleg hebben voor allerlei zaken die genetisch in een familiestamboom verankerd liggen lijkt me duidelijk. De vraag blijft natuurlijk welke factoren bepalen waarom - of wanneer en in welke mate - iemand zijn erfelijke informatie uitpakt in zijn eigen leven. Dat de genensamenstelling, het genoom van iemands chromosomen, zorg draagt voor de ontwikkeling van blauwe of bruine ogen, een grote of kleine neus, is bekend. Maar wie of wat bepaalt nou die samenstelling? Een kansberekening? Toeval? Dat een zogeheten ziekteveroorzakend DNA programma, waarbij men spreekt van een 'defect gen', veranderlijk is, blijkt uit de tal-

Stamboom van de vorstenhuizen in noordwest Europa, Joseph Mulder, 1668 - 1738

loze gevallen van mensen die genazen van ongeneeslijk geachte kwalen. En wat we weten van die mensen is dat zij - hand in hand met die genezing - een diepgaande innerlijke verandering ondergingen die zij daarvoor als oorzaak aanwijzen, in meer of mindere mate bewust en al dan niet met behulp van begeleiding, therapie of vanwege ingrijpende transcenderende levensgebeurtenissen. In ieder geval zodanig dat zij daardoor kennelijk hun eigen software geherstructureerd hebben.

Heelkunde en halfkunde

Dat de reguliere gezondheidszorg zich met 'heelkunde' bezig houdt is een halve waarheid. Ik bedoel dat niet cynisch. Wie zich enigszins verdiept heeft in het Indiaans Medicijnwiel of het oosterse yin-yang symbool, leert al snel dat één helft daarvan de zichtbare helft van een schepsel betreft, en de andere helft de onzichtbare. 'Halfkunde' zou dus een beter woord zijn, om Marcel Messing te citeren. Tenslotte richten conventionele geneeswijzen zich alleen op het fysiek waarneembare. Maar wat nou als er inderdaad nog een andere helft is die serieus in acht genomen dient te worden, wanneer wij onze eigen creaties willen leren doorgronden? Een helft waar een hele andere wetmatigheid de dienst uitmaakt dan we tot dusver dachten. Dan zou dat een radicaal verschillende kijk op het geheel geven. Zelfs de meest holistische theorieën behoeven dan een aanvulling op het feit dat 'we zijn wat we denken te zijn', onder de kop: 'onverwerkte traumata bepalen het denken achter onze aandoeningen'. Indien oorzakelijkheid dáár te vinden is, en het gevolg in de zichtbare helft, dan zouden onoverzichtelijk veel heersende conclusies ten aanzien van de ontstaansgeschiedenis van onze ziektebeelden herzien moeten worden. Dan schrijdt het inzicht niet voort, dan sprint het voort.

Betere samenwerking tussen de vertegenwoordigers van beide werkvelden in de gezondheidszorg zou vanzelfsprekend een uiterst welkome ontwikkeling zijn. Al jaren onderstrepen vele zichzelf respecterende geneesheren en -vrouwen een dergelijk initiatief. Maar is het niet een sprookjesachtig idee? De reguliere farmafabriek is in de loop der jaren immers uitgegroeid tot een globaal autoritair netwerk waar tsunami's aan geld, lobby's

Moeten we wachten tot regulier en alternatief elkaar in liefde omhelzen, of gaan we zelf vast op onderzoek uit, voor ons eigen bestwil?

en belangen doorheen stromen, én waar menig laatste woord wordt gesproken. Woorden die voorts met gepaste dwang in de mond worden gelegd van onze volksvertegenwoordigers en vervolgens met behulp van de mainstream media in begoochelde en gecompliceerde termen onze huiskamers in geroep-toeterd worden. 'En zo zit het', om met de woorden van de rijdende rechter te spreken. De farmacie en de politiek bepalen in overheersende mate wie daar een stem heeft. Dr. Matthias Rath doet duidelijke uiteenzettingen over wat je eigenlijk niet zou willen weten. Namelijk hoe de machten en krachten in dit territorium zijn verdeeld en wat er werkelijk beoogd wordt, hetgeen zeker niet het menselijk welzijn is. En wie *De Nieuwe Watergeuzen* van Dr. Hans Moolenburgh heeft gelezen, kan zich niet alleen verbijsterend verbazen op grond waarvan onze gezondheidsvoorschriften bepaald worden, maar ook wat de consequenties zijn voor onze gezondheid in het algemeen. Dus ja, moeten we wachten tot regulier en alternatief elkaar in liefde omhelzen, of gaan we zelf vast op onderzoek uit, voor ons eigen bestwil? Zonder het eerste weg te willen wuiven, pleit ik zeker voor dat laatste. Aandacht uit beide werelden lijkt soms onontkoombaar, maar de monopoliepositie die het regulier wetenschappelijke veld heeft afgedwongen komt me buitengewoon dreigend voor.

Reïncarnatie en 'het zit bij ons in de familie'

Reïncarnatietherapie is van alle alternatieve therapieën misschien wel de alternatiefste en, ironisch genoeg, wellicht daardoor ook juist het meest thuis in het gebied van de spirituele oorzakelijkheid van onze actuele klachten. Vorige levens, 'life between lives', conceptie, baarmoederperiode, geboorte, baby en kindertijd, voorouderervaringen, het zijn allemaal ervaringsdomeinen die de pioniers in dit vakgebied bereikbaar hebben gemaakt. Duizenden professionals wereldwijd zijn in dit rasterwerk van tijd en ruimte dagelijks praktiserend. Dat vanuit deze onbewuste regionen transformatie en genezingsprocessen geactiveerd kunnen worden, is niet langer een vraag, maar een gegeven. Reïncarnatietherapie staat volwassen op de kaart. Talloze publicaties en documentaires, ja zelfs op wetenschappelijke leest geschoeid satisfactieonderzoek zoals dat van Dr. v.d. Maesen, die op reïncarnatietherapie promoveerde, tonen de werkzaamheid van deze therapievorm aan.

Een dokter of psychiater kan bijvoorbeeld diagnosticeren dat een tiener aan een eetstoornis lijdt en daar vervolgens een cognitief regulerend behandelplan op richten. Dezelfde tienercliënt kan bij de reïncarnatietherapeut ontdekken dat deze stoornis voortkomt uit een vorig-leven ervaring, waarbij zij tijdens de hongerwinter overleed. Het bijbehorend verwerkingsproces leidt vervolgens tot het niet langer meer obsessief hoeven eten (of je er obsessief van onthouden), waarna iemand

weer normaal leert functioneren. Wat is dan genezing? De behoefte reguleren, of de oorzaak nét even in een wat dieper oord zoeken, zodat er wezenlijke inzichten ontstaan over de toedracht van de stoornis? Thema's rondom voeding zijn bij deze tiener vanzelfsprekend genetisch ingebed in de codes van haar huidige voor(ouders). Letterlijk, bedoel ik. Dus in de zin dat haar huidige opa en oma diezelfde hongerwinter ingrijpend meemaakten, of dat zij in een concentratiekamp extreem ondervoed waren. Dat de ziel juist deze familie bewust opzocht omdat zij, vanuit dat eerdere leven, nog iets wezenlijks uit te staan had op deze honger- en voedingsmotieven, is een baanbrekend inzicht voor de huidige tijd. 'Het zit bij ons in de familie' klopt in die zin dan helemaal, maar met een veel diepere nuance. Hierover later meer in dit artikel.

Een ruimere visie op zielsverhuizing

Hoewel dit artikel primair niet zozeer bedoeld is om reïncarnatietherapie te promoten, ontkom ik daar natuurlijk niet helemaal aan. Het lijkt mij buitengewoon zinvol de ontstane inzichten uit dit werkgebied meer te openbaren, wanneer wij vraagstukken rondom erfelijkheid en ons welzijn in het algemeen aan de kaak stellen. De onzichtbare helft van ons wezen stelt zich hier namelijk op verrassende wijze aan ons voor, met daarin logische verklaringen en inzichten over waar onze ziekten en kwalen vandaan komen. En dat is tamelijk nieuw voor de huidige mens. Dat hier misschien niet voor iedereen direct en instant allerlei wonderen voor het oprapen liggen is begrijpelijk. Tenslotte stonden homeopathie en acupunctuur ook niet in één dag op de kaart. Aan reïncarnatietherapie liggen eveneens zienswijzen ten grondslag die op ons moeten inwerken en ons bewustzijn voldoende moeten marinieren om ontvankelijker te worden voor

Talloze publicaties en documentaires, ja zelfs op wetenschappelijke leest geschoeid satisfactieonderzoek, tonen de werkzaamheid van reïncarnatietherapie aan.

Gepersonificeerde ziel smaakt het vlees niet meer, Jan Luyken, 1678 - 1687
De gepersonificeerde ziel zit met de personificatie van het Vlees (wereldse verlokkingen) onder een pergola en wijst het op tafel gelegen vlees af.

de doorgaans zeer krachtig werkende sessies. Voor de conservatieve kwakzalverbestrijder is het aanvaarden van het bestaan van energetische meridianen nog steeds een obstakel, of bijv. de mogelijkheid dat een eindeloos verdund middel genezing zou kunnen bewerkstelligen. Dat idee past eenvoudigweg niet in hun geconditioneerd paradigma. Wel dat erfelijke aanleg de basis bevat voor onze aandoeningen, die procentueel vastligt en dus voorts klakkeloos - en voor enorme geldbedragen - agressief moeten worden bestreden. Het accepteren van doorwerkingen uit eerdere levens zal voor hen nog wel even, misschien wel meerdere levens, op zich laten wachten. De bereidwilligheid echter van ontwakende mensen om zich voor deze benadering te openen, zal ongetwijfeld een rol spelen in de vaart waarmee reïncarnatietherapie nog toegankelijker gaat worden voor een groter publiek. Hetgeen overigens ook de ontwikkeling en toename van het aanbod goede therapeuten zal bevorderen. Plus de vruchtbare discussie over hoe diverse disciplines beter met elkaar zouden kunnen samenwerken.

Klassiek homeopaat Ewald Stöteler verwierf internationaal een indrukwekkende reputatie in zijn vakgebied. Het is een enorm genoegen om met hem van gedachten te wisselen over hoe disciplines als homeopathie en reïncarnatietherapie elkaar profijtelijk zouden kunnen aanvullen. Bedenk maar eens dat het homeopathisch middel Hydrocyanicum Acidum - door de Duitsers 'Zyclon-B' genoemd, waarmee talloze mensen tijdens de Tweede Wereldoorlog werden vergast - een ongelooflijk ondersteunende, deblokkerende rol zou kunnen spelen voor mensen die in een reïncarnatietherapeutische sessie ervaren te zijn vergast. Of dat Aurum als homeopathisch middel ingezet kan worden als iemand ontdekt zelfmoord te hebben gepleegd in een uitzichtloos vorig leven

Zielsverhuizing, Auguste Sandoz 1847

Onverwerkte gebeurtenissen uit een eerder leven dragen, in energetisch gecodeerde vibraties, het script voor (een deel) van het nieuwe DNA.

tijdens de Tweede Wereldoorlog. Dit soort samenwerkingsverbanden opent een wereld aan nieuwe, verrijkende mogelijkheden als duidelijk wordt dat het perspectief van reïncarnatie eigenlijk achter alle remedies te vinden is. Al zou slechts een fractie van de buitenproportionele hoeveelheid geld, energie en aandacht die aan gangbare behandelmethoden opgaat, geïnvesteerd worden in deze vernieuwende therapievormen, dan voorzie ik wonderen.

Sterven, conceptie en geboorte

Van een seminar over 'sterven, conceptie en geboorte' in Nederland in 2001, herinner ik mij een indringende les van de onvolprezen, uit de USA afkomstige Dr. Morris Netherton, misschien wel dé meest bekende 'pastlife regression therapist' ter wereld, die baanbrekend werk verrichtte. Hij zei: 'Wanneer bij een soldaat tijdens de Eerste Wereldoorlog zijn nier kapotgeschoten wordt, waarna hij sterft, dan reïncarneert deze ziel in een nieuw leven in een familie waar nierproblemen erfelijk aanwezig zijn.' Het heeft me heel wat jaren praktijkervaring gekost om dat te doorgronden.

Om zichzelf terug te vinden na een dramatisch geëindigd, onaf leven, zoekt zo iemand voor een nieuwe incarnatie herkenning in reeds op Aarde bestaande, in de stof gematerialiseerde overeenkomstige frequenties - in dit voorbeeld op het niveau van de nier - met de bedoeling er ditmaal (een stuk) heelwording op te bewerkstelligen. Die nier is vanzelfsprekend niet het enige criterium, maar wel een voorname. Het is een complexe samenstelling aan voorwaarden die een incarnerende zoekt in zijn nieuwe familie, afhankelijk van zijn/haar nieuwe levensmissie. Andere in het DNA ingebedde frequenties, als benodigde ingrediënten van een nieuw familiesysteem, zijn bijvoorbeeld: 'verlies van kinderen', 'zwaarmoedigheid', 'migraine', 'slechtziendheid', 'immobiliteit'. Zie deze trillingsvelden als het blauwgedrukte voorstadium van waaruit het zich voor het blote oog toont (onder de microscoop...) als genetisch 'vastgelegd' materiaal. Samengevat: onverwerkte gebeurtenissen uit een eerder leven dragen in energetisch gecodeerde vibraties het script voor (een deel) van het nieuwe DNA. Indien we zingeving zoeken in het woord 'defect' in de zin van 'defect gen', dan zou het begrip defect verwijzen naar de afwezigheid van een elementair besef uit een eerdere ervaring, waardoor deze nooit goed in totaliteit begrepen werd. Die afwezigheid kenmerkt zich ook door een trilling, een tremor. De ziel wil namelijk het 'defect' oplossen, zodat het geen obstructie meer vormt voor het geheel.

Wanneer we deze erfelijke codes koppelen aan onze soldaat, bedenk dan dat deze man in 1917 zijn twee kinderen, die thuis in Engeland waren bij zijn vrouw, nooit meer terug heeft gezien (verlies van kinderen), dat hij mede daardoor al lang leed aan depressie (zwaarmoedigheid), ook omdat zijn twee oudere broers al overleden waren in dezelfde oorlog. Dat hij ergens in de strijd door een val op een steen terecht is gekomen en sindsdien met stekende hoofdpijn rondliep (migraine), zijn gezichtsvermogen ernstig aangetast werd doordat hij een gasaanval doormaakte (slechtziendheid) en hij zijn been verwondde door een explosie van een granaat, waardoor hij sindsdien nooit meer normaal kon lopen (immobiliteit). Tenslotte doorboorde een obus-scherf zijn flank en dus een nier, hetgeen het allerlaatste was dat hij van zijn lichaam voelde, voordat hij letterlijk

zijn laatste adem uitblies. Het is daarbij van groot belang te zien dat al deze fysieke pijnen en verwondingen de soldaat juist aan het leven blijven verbinden, hetgeen hem onder die omstandigheden de illusionaire (wan)hoop verschaft om nog thuis te kunnen komen, uit de oorlog te kunnen geraken en zich met zijn geliefden te kunnen herenigen. Wat zich in werkelijkheid afspeelt, is dat zijn bewustzijn dissocieert op het slagveld van de grove schokkende realiteit van het sterven. Hierdoor mist hij een cruciaal deel van de totale ervaring op dat moment en kan het derhalve niet op alle zijnsniveaus loslaten. Ofwel, hij sterft niet volledig ook al is zijn hart gestopt met kloppen.

Als je in het WWI oorlogsmuseum van Ieper, België, eens gaat kijken naar de talloze archiefphoto's die tonen hoe soldaten daar toegetakeld zijn, zie je dat mijn willekeurige opsomming van aandoeningen niet zo overdreven is bedacht. Ieder slachtoffer verzamelt zijn onverwerkte, traumatische ladingen als hij uiteindelijk sterft als energetische informatie op een persoonlijke databank. Zo blijft hij er op een diep niveau mee verbonden. Dat doet hij, omdat hij dit specifieke oorlogsleven nooit heeft kunnen verwerken en derhalve niet in zijn zielsarchief heeft kunnen integreren als 'voltooid verleden tijd'.

Netherton spreekt hier, net als zijn eveneens onvolprezen Engelse collega Dr. Roger Woolger, over 'lichaamsbewustzijn'. Ieder lichaamsdeel, van een nier tot een teen, onthoudt de gebeurtenis die het overkwam en gaat op zoek naar overeenkomstige frequenties, om te vervolmaken wat ooit niet vervolmaakt kon worden. Interessant is hier het rijk geïllustreerde boek van Ian Stevenson: 'Bewijzen van reïncarnatie', waarin allerlei onverklaarbare lichamelijke onvolkomenheden en stigma's in een context van vorige levens uitgelegd worden. Wie de foto's bekijkt uit het antioorlog propaganda boek van Ernst Friedrich 'Oorlog aan den oorlog', zou zich moeten afvragen waar al die diep ingegroefde kwetsuren gebleven zijn. Het antwoord is wellicht schokkend, doch zeer logisch en dicht bij huis: onder ons.

Echo's uit een vorig bestaan

Omdat het een niet geïncarneerde ziel aan grip ontbreekt op de materie, kan die zich daaraan verbinden door een nieuw aards leven aan te gaan. Ofwel te re-incarneren. Zoals gezegd, in het energetisch veld van het DNA van zijn nieuwe ouders screent hij nu op het vlak van de meest essentiële onverwerkte zaken zichzelf terug. Vanzelfsprekend betreft die erfelijkheid óók alle wenselijke krachtige eigenschappen, zoals talenten en vermogens, een stevige fysieke constitutie of emotionele flexibiliteit die ten behoeve van de ontwikkeling van het nieuwe leven gekopieerd- en eigen gemaakt kunnen worden naar de huidige persoonlijkheid.

Dat de invliegende ziel al eerder deel uitmaakte van dezelfde

familie is ook geen zeldzaamheid. Dan zijn er extra gevoelige en kenmerkende bindingen met een aantal personen in het bijzonder, terwijl de relaties met anderen wat neutraler zijn. Verder volgens wurmt hij zijn zielsenergie gedurende het conceptie-, zwangerschaps- en geboortetraject in zijn nieuwe lijf en leven. Je zou kunnen zeggen dat het celdelings- en vormingsproces van het lichaam aangedreven wordt door de levenskracht van de ziel. Stapsgewijs zal die zich nu door diverse gebeurtenissen die plaatsvinden gaandeweg - voornamelijk onbewust - zijn vorige bestaan als Engelse soldaat gaan herinneren. Plus de andere relevante issues die dit keer aan bod willen komen. Zijn klachten, (lichamelijke) eigenaardigheden en conflicten, of juist aantrekkings- of afstootkrachten met bepaalde nieuwe familieleden of sociale kringen, zijn dus niet op zichzelf staand. Zij dragen een klinkende echo uit een vorig bestaan, die op een onderbewust niveau herkend wordt en een triggerend effect veroorzaakt, variërend van verliefdheid tot afkeer. Als zijn nieuwe moeder bijvoorbeeld tijdens haar zwangerschap van de trap valt en haar hoofd heftig stoot, activeert dat

Je zou kunnen zeggen dat het celdelings- en vormingsproces van het lichaam aangedreven wordt door de levenskracht van de ziel.

bij de ongeborene de herinnering aan de val die hij maakte op het slagveld. Of als tijdens de zwangerschap de broer van de moeder overlijdt, dan actualiseert dat energetisch het verlies van zijn twee broers in de Eerste Wereldoorlog, ofwel zijn voormalige depressie. Als tijdens de geboorte een beentje bekneld raakt in de navelstreng, dan doet dat de herinnering ontwakken aan een been dat eraf ging (denk aan een klompvoet). Als hij als kleuter met Oud en Nieuw een keer met enorm vuurwerk te maken krijgt, wakkert dat de schrik van de obus-ontploffing uit 1917 aan, waardoor de toenmalige doodsangst in het heden geactiveerd wordt, terwijl zijn huidige broertje en zusje totaal geen moeite hebben met datzelfde vuurwerk, omdat zij daar geen consequenties aan verbinden, ofwel een andere voorgeschiedenis kennen. Aannemelijk is trouwens dat zijn

toenmalige kinderen opnieuw geboren zullen worden bij zijn toenmalige vrouw die nu wéér zijn partner is, afhankelijk van de groeimogelijkheden. Het diepe verlangen naar vaderschap zal daarbij ditmaal vervuld gaan worden, hetgeen betekent dat er in de nieuwe familie geen noemenswaardige erfelijke thema's bestaan rondom vruchtbaarheid.

Pijnlijke hoofdstukken uit je levensboek

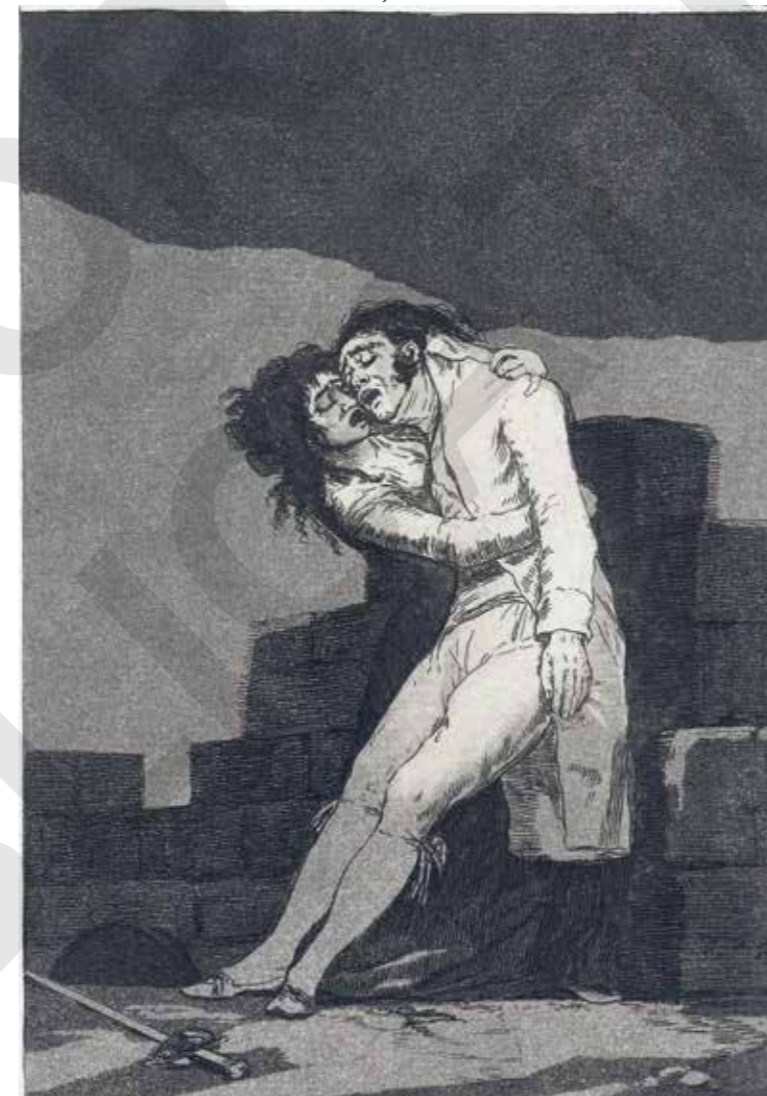
Ondertussen vormt zich de nieuwe persoonlijkheid. Zijn vorige levens herinnert hij zich niet bewust, en hij heeft hele nieuwe plannen met zijn huidige leven. Op een dieper niveau bestaat echter wel de afspraak dat deze 'WWI- unfinished business' om aandacht gaat vragen. Sterker nog: om zijn nieuwe levensdoelen te kunnen verwezenlijken, is dat zelfs een voorwaarde. Deze oude soldaat in een nieuwe gedaante noemen wij een 'deelpersoonlijkheid'. Hoe letterlijk wil je het hebben? Zodra de nier in de tegenwoordige tijd opspeelt door pijn of ziekte, omgeven door eerder genoemde klachten, zeggen wij domweg 'het zit in de familie'. We vergeten dat met die specifieke aandoening een oude Engelse soldaat aan je deurtje klopt en feitelijk vraagt om verwerking van een bijna vergeten, pijnlijk hoofdstuk uit jouw leven(s)-boek. Nu kan de ooit bevroren zielsenergie alsnog smelten, vrijkomen en integreren in het geheel; de huidige persoon. Deze zal zich hierdoor completer of heler gaan voelen. Mooi ook om dan even stil te staan bij het woord 'helen'. Sjamanen noemen dit proces 'soul retrieval'. De genenbank van de nieuwe ouders dragen hierbij alle voorwaarden die in bovenstaande behoefte kan voorzien.

Postume stervensbegeleiding

Het helpen sterven van een oude persoonlijkheid betreft een van de essenties van reïncarnatietherapie. Postume stervensbegeleiding is eigenlijk beter uitgedrukt. Wie dit tijdens een sessie doormaakt, ervaart ook tot in de kern iets heel diepgaand te transformeren. Zo bezien kan ik me goed vinden in wat Boeddhisten zeggen, n.l. dat het goed is iedere dag van je leven een stukje te sterven, zodat wanneer het werkelijk fysieke sterven zich aandient, het niet zo onoverkomelijk meer is. Het is daarom dat je als mens in een situatie terecht kunt komen waarin het voelt 'alsof iets sterft'. Het betreffen dan actualisaties van oude gebeurtenissen die ooit niet tot een goed einde gebracht zijn. Hoe waardevol zou het zijn wanneer we dat als zodanig zouden leren herkennen? Overigens wederom vergelijkbaar met het klassiek homeopathische principe dat je een minimale hoeveelheid energie nodig hebt van de stof die de oorspronkelijke pijn veroorzaakte om jezelf, je systeem, nu juist tot genezing te activeren. Binnen dit prachtige vakgebied spreekt men van *miasma's* als overerfbare besmettingen die steeds bepaalde thema's kunnen doen

Het helpen sterven van een oude persoonlijkheid betreft een van de essenties van reïncarnatietherapie. Postume stervensbegeleiding is eigenlijk beter uitgedrukt.

De liefde en de dood, Francisco de Goya, 1797 - 1799

El amor y la muerte.

ontwaken door de generaties heen. Vreemd dat veel mensen de veel agressievere behandelmethodes die er zijn soms lijken te prefereren boven een oude soldaat in zichzelf te laten sterven. De tijd zal het leren....

Verhalen in onszelf, of erfelijk belast?

Welke wijsgeer vertelt het niet: 'alle antwoorden zitten in jezelf'. Als therapeut zit ik eenvoudigweg naast een goudmijn: mijn cliënt. Is het niet opmerkelijk dat veruit de meeste cliënten zich nooit in reïncarnatie (therapie) hebben verdiept? Maken zij nu gewoon gebruik van mogelijkheden die van nature in hen liggen opgeslagen, waarbij zij zichzelf kunnen helen? Blijkbaar wel.

Wij, en de meeste van onze ouders en grootouders, zijn grondig verward door de desinformatie waarmee onderwijssystemen, wetenschap en religies onze levensvisies vergiftigd hebben. Zo kan het in de huidige tijd zijn dat meneer Pieterse een leven lang nooit beseft dat het overlijden van de lievelingsbroer van zijn moeder, op het moment dat hijzelf in haar buik zat, voor hem een oorzakelijke rol speelt in zijn hardnekkige depressies. Het kan dat hij al jaren voorgeschreven medicatie gebruikt voor zijn hart, omdat hij aangenomen heeft dat 'het in de familie zit', zonder hier een diepere koppeling te maken.

En zo kan het ook zijn dat iemand nooit beseft dat er een causaal verband bestaat tussen haar ernstige ziekte en het seksueel en psychisch misbruik waarvan haar moeder in haar jonge jaren slachtoffer was. Of dat de executie van oma's zwaar veroordeelde 'NSB-broer' in de oorlog de oorzaak draagt dat zij haar eerstgeboren zoon, die jouw vader is, nooit heeft kunnen accepteren, met alle gevolgen van dien.

Van dergelijke koppelingen heb ik alleen al in mijn praktijk duizenden casusvoorbeelden, waarbij ik, wanneer ik mijn werkervaring openlijk uitdraag, slechts een vertolker ben van de verhalen van de mensen zelf. Dat reïncarnatie nog verbazingwekkend vaak uitgelegd wordt door simplistische en kortzichtige 'Jeanne d'Arc, Napoleon of Hitler opvattingen', met de daarbij behorende vooroordelen, is teleurstellend. Ook heb ik altijd moeite met zogenaamde mediums die anderen zonder enige context vertellen 'wat ze in vorige levens waren'. Het draagt nooit bij tot waardevolle veranderingen, omdat de

Erfelijkheid

mensen het zelf niet doormaken. De nasleep van een (onaf) eerder leven toont zich vanuit iemands innerlijke wereld in openbaringen, die ons aanvankelijk weliswaar kunnen schokken, maar tegelijk een zee aan transformerende mogelijkheden voor ons opent.

Nog wat voorbeelden uit de praktijk?

- Iemand met heftige psoriasis, talloze plekjes verdeeld over het hele lichaam, overleed aan de gevolgen van een fosforbomaanval tijdens de Eerste Wereldoorlog.
- Iemand met een ernstige longaandoening overleed in een gaskamer.
- Iemand met chronische nekklachten werd opgehangen.
- Iemand met eczeem overleed in een gebombardeerd, brandend huis.
- Iemand met een baarmoederaandoening onderging een amateuristische abortus met breinaalden, omdat ze van een Duitse soldaat zwanger was geworden.
- Iemand met een tumor in zijn hoofd werd geëxecuteerd (en in zijn hoofd doodgeschoten).
- Iemand met een spastische darm overleefde de hongerwinter niet.
- Iemand met migraine onderging medische experimenten.
- Iemand met een borstziekte 'ziet in' dat ze in een eerder leven haar grote borsten als oorzaak zag van verkrachting en denkt: 'zonder borsten was ik beter af geweest'.

En zo kan ik nog wel even doorgaan.

Beperkende overtuigingen en nieuwe visies

Gelukkig is er in de laatste decennia een flinke stroom informatie toegankelijk geworden over allerlei ziekmakende externe invloeden op ons welzijn. Chemische troep in onze voeding,

Wat zou er gebeuren indien we innerlijk onderzoek wat gewoner zouden gaan vinden en daaraan meer prioriteit zouden gaan geven, naast de detectie van de buiten ons gelegen oorzaken?

water, lucht, kleding, kiezen, genetische manipulatie, weerbeïnvloeding, elektrosmog en subliminale boodschappen die ons moeten afleiden van onze werkelijke aard. Allemaal frequenties die ons immuunsysteem aantasten en ons in onbalans brengen. In het toenemend aanbod aan kennis hierover mis ik de belangrijkste factor echter vaak: de beperkende overtuigingen die wij in onszelf meedragen en die we zelf ongewild creëren. Overtuigingen over onszelf, over mannen, vrouwen, kinderen, de wereld, het leven, seksualiteit, rassen, geboorte, sterven, strijd, gelijkwaardigheid, religie, gezondheid en ga zo maar door. Deze overtuigingen zijn ons niet zomaar aan komen waaien en zijn ook niet genetisch bepaald. Ze ontstonden als gevolg van daadwerkelijke menselijke gebeurtenissen. Reïncarnatietherapie maakt de logica achter de universele wetten voor de kringloop van de ziel, ofwel karma, zichtbaar. Daarbij toont karma zich heel anders dan vaak voorgesteld wordt. Misschien is het meest belangrijke daarbij dat het, door de bestaansgeschiedenis ervan te leren begrijpen en doorleven, zichzelf wijzigt. Hoe verademend is het om te ervaren dat we daar gelukkig zelf zeggenschap over hebben?

Het meest lastig aanvaardbare - en tevens meest hoopvolle - voor de nieuwe tijd is waarschijnlijk de ontdekking dat het onze zelfgecreëerde geloofsovertuigingen zijn die beperkende gedragspatronen en aandoeningen veroorzaken en dus niet onze erfelijke bepalingen. We verlaten immers een tijdperk waarin het gebruikelijk was oorzakelijkheid buiten onszelf te plaatsen. Wat zou er gebeuren indien we innerlijk onderzoek wat gewoner zouden gaan vinden en daaraan meer prioriteit zouden gaan geven, naast de detectie van de buiten ons gelegen oorzaken? Het zou zomaar kunnen zijn dat we razend enthousiast worden over het feit dat we minder een willekeurig slachtoffer blijken te zijn van onze pijnen dan we vaak veronderstellen.

Tranen van geluk

Het aanzetten tot conflict na conflict, oorlog na oorlog, genereert genoeg voeding voor het ronde buikje van de machtselite. Zij leeft, geniet én is afhankelijk van onze ingekapselde trauma-energie. Onze onwetendheid hieromtrent is van levensbelang voor hen. Dat door verwerking ons zelfgenezend mechanisme automatisch nieuwe impulsen krijgt en onze autonomie terugbrengt, is een gegeven dat vaak samengaat met tranen van geluk. En die tranen transformeren ons DNA naar andere vormen, die ons weer in verbinding brengen met onze liefdevolle kern waarin *Great Spirit* leeft.

Geloof mij vooral niet op mijn blauwe ogen - die ik overigens niet heb, omdat de genen van mijn ouders mij van bruine voorzagen - maar ga zelf op onderzoek uit. Verbeter de wereld, begin bij jezelf! ✕